

РЕШЕНИЕ

№ 5065

гр. София, 01.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 30.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **10990** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Подадена е жалба от [фирма] с ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], ет. партер, офис 1,представявано от Р. Й. Г.,срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22002218006249-091-001/08.05.2019 г., издаден от В. А. В. - орган, възложил ревизията и П. Т. П. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1366/09.08.2019г на Директора на Дирекция „ОДОП“ С. , с който за данъчен период м. 12.2017 г. на дружеството са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, в следствие на отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 19 824,90 лв. и лихви в размер на 371,76 лв ,по фактури издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК]. Посочват се доводи за незаконосъобразност на РА, като издаден в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди ,че направените констатации в РА не съответстват на фактичката действителност ,както и че са вътрешно противоречиви. Излага възражения за отказаното право на приспадане на данъчен кредит по фактурите издадени от всеки един доставчик поотделно,като се позовава на конкретни доказателства,събрани по време на ревизията. Счита , че не може да носи отговорност за обстоятелства извън конкретната доставка , а именно дали доставчиците му притежават материална ,техническа и кадрова обезпеченост да реализират доставката, в който смисъл цитира практика на СЕС . Моли за отмяна на оспорения ревизионен акт и присъждане на разноски .

В съд.заседание жалбоподателя се представлява от юриск. М. С. , която поддържа жалбата на изложените в нея основания . Излага доводи за нейната основателност в писмени бележки и претендира разноски.

Ответника се представлява от юриск.М. , която намира изводите на органите по приходите за законосъобразни и моли да се отхвърли жалбата срещу РА като неоснователна.

АССГ като съобрази доказателствата по делото , адм.преписка , заключението на вещото лице по назначената по делото ССчЕ и становищата на страните намира следното :

Същият е издаден при правилно приложение на материалния закон , което го прави законосъобразен,а жалбата на [фирма] е неоснователна,по следните съображения:

Установено е, че през ревизираните периоди, основната дейност на [фирма] е свързана с извършване на транспортни услуги и застрахователна дейност по договор за застрахователен агент №218-9-479/2019г сключен с [фирма] с ЕИК[ЕИК] . Дружеството притежава и лиценз за международен превоз на товари ,валиден до 28.11.2026г

За осъществяване на дейността си дружеството не притежава собствени превозни средства, а използва наети такива , съгласно следните договори:

- договор за наем на МПС от 03.01.2017 г., сключени със [фирма] за наем на товарен влекач, марка ДАФ, с [рег.номер на МПС] ; ремарке за товарен автомобил „К.“, с [рег.номер на МПС] ; товарен влекач марка ДАФ, с [рег.номер на МПС] ; товарен влекач, марка ДАФ, с [рег.номер на МПС] ;

- договор за наем на МПС от 20.01.2017 г., сключен с Л. Т. Н., ЕГН [ЕГН] за отдаване под наем на товарен автомобил, марка „Форд“, модел Транзит с [рег.номер на МПС] ;

- договор за наем на МПС от 16.01.2017 г., сключен със [фирма], ЕИК[ЕИК] за отдаване на товарен автомобил, марка „Фиат“, модел „Дукато“ с [рег.номер на МПС]

За ревизирания период в дружеството има назначени 7 лица по трудови правоотношения на следните длъжности: ръководител транспорт /1 лице/, шофьор товарен автомобил международни превози /4 лица/ и шофьор лекотоварен автомобил /2 лица/.

В хода на ревизията е установено, че данъчният кредит за ревизираните периоди е формиран от получени доставки на стоки /резервни авточасти и консумативи/ и услуги /наеми на паркинг и МПС, ремонт на МПС, комплексно почистване, рекламни флаери, поддръжка на уеб сайт и др./.

За установяване на реалността на доставките от [фирма] е извършена насрещна проверка на дружеството , резултатите от която са обективирани в ПИНП №П-22220518193232-141-001/25.01.2019г. Доставчика е представил писмени обяснения, съгласно които дружеството се занимава с търговия на едро с автомобилни гуми, части и автокозметика. Дружеството е използвало складово помещение под наем, за което е приложен договор за наем от 07.08.2017 г., сключен с Х. П. Х.,съгласно който [фирма] временно и възмездно ще ползва недвижим имот – склад, находящ се в приземно помещение на къща в обща площ 48 кв.м., в [населено място], район П., [улица]. Представени са копия на издадените към жалбоподателя фактури, придружени със стокоски разписки, заявки и приемо-предавателни протоколи; вносна бележка за внесен от дружеството ДДС за периода 01.10.2017 г. – 31.12.2017 г. в

размер на 13,20 лв.; свидетелство за регистрация на ФУ от 21.09.2017 г., ведно с договор за гаранционно обслужване; оборотни ведомости, главна книга, аналитични регистри на счетоводни сметки 401-доставчици,411-клиенти, 702-приходи от продажба на стоки, 453/2-ДДС продажби, 501-каса в лева и гр. 30, хронологичен регистър на сметка 304; рекапитулация ведно с разчетно-платежна ведомост; договор за поръчка от 01.11.2017 г., съгласно който доверителят [фирма] възлага на довереника [фирма] да осигурява периодично и своевременно снабдяване с резервни части и консумативи при поискване , представени са и копия на фактури от предходни доставчици – [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК], с приложени към тях стокови разписки и приходни касови ордери /ЛКО/. Жалбоподателя [фирма] е представил копия на спорните фактури, ведно с приложени към тях приемо-предавателни протоколи /ППП/, заявки, стокови разписки, документация по покупките от [фирма], оборотна ведомост и главна книга за ревизираните периоди, счетоводни регистри отразяващи на стопанските операции, договори за наем на МПС с [фирма], свидетелства за регистрация и др.

Съгласно представените от ревизираното лице счетоводни регистри /главна книга на сметка 601 „Разходи за материали“/, закупените от [фирма] авточасти се изписват директно при получаването им по дебита на сметка 601 „Разходи за материали“, като по този начин се приеме, че цялото заявено и доставено количество стоки /резервни части, гуми и консумативи/ от дружеството доставчик са употребени изцяло за поддръжката на наетите МПС.

В хода на ревизията е била възложена експертиза,която установява че количеството на вложените резервни части, консумативи и козметични средства в стопанисваните от ревизираното лице МПС и ППС за периода от 01.08.2017 г. до 31.01.2018 г. в МПС, са определени на база на разходни норми по каталог, указания на производители и практически опит. Така например е посочено, че съгласно издадените от [фирма] фактури, [фирма] следва да е закупил и вложил 77 гуми, като за разглежданите МПС за сезон могат да се вложат до 24 броя. Отделно е отбелязано, че закупените резервни части, следва да са монтирани в специализирани сервизи /каквито в случая липсват/, като за част от ремонтните дейности се изисква и наличието на квалифициран персонал /сервизни техници със специалности в областта на ДВГ и автотранспортна техника/ при необходимо техническо време /от заявка, през доставката до фактическия монтаж/ за изпълнение до над 10 дни.

Видно от заключението на експерта, при направен оглед на 11.11.2018 г. и от направените снимки е установено, че в автобаза „М.“ /тесен гараж, без кран и без подемници, а само с канал/ би било изключително трудно, дори невъзможно, извършването на ремонт на двигател, съединителна глава, спирачна камера, спирачна възглавница, вилки за ремарке, спирачен диск, кормилна кутия, пневматична възглавница, каре кардан, дискови накладки и др. Такива ремонти, особено на двигателя, може да се извършват от един майстор и от един помощник. Времето за ремонта, особено на двигателя, не може да се извърши за един или за два дни, както е посочено в ремонтните карти. Освен това майстор-механика трябва да е обучен специално за този вид ремонти и да има наличието на специализирана техника за тяхното извършване. На база представените от страните по доставката доказателства и експертното заключение , органа по приходите е направил извод ,че не са налице основания за признаване правото на данъчен кредит в общ размер на 18 092,80 лв. за данъчен период м. 12.2017 г. по 20 фактури, с предмет на доставки „части и

консумативи за МПС“.

На жалбоподателя е отказано правото на данъчен кредит по фактурите издадени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] както следва:

- в размер на 529,50 лв. по фактури №10...349/01.12.2017 г., №10...356/15.12.2017 г., №10...365/29.12.2017 г. и №10...371/29.12.2017 г., издадени от [фирма] с предмет на доставка – „рекламни флаери 40 000 броя х 0,0046 лв.“, „такса обслужване по договор за м. 12.2017 г.“, „почистване за м. 12.2017 г. – 2 броя МПС: СА 9890 НМ/С 9867 ЕМ“ и „ремонт на МПС К. рег. [рег.номер на МПС]“;
- в размер на 198,60 лв. по фактури №0...9/07.12.2017 г. и №0...13/14.12.2017 г., издадени от [фирма] с предмет на доставка – „изготвяне на проект /дизайн/ за фирмено лого и изготвяне на проект за рекламен надпис на брезент“ и „абонаментна поддръжка на уеб сайт www.makrotransbg.com“;
- в размер на 800,00 лв. по фактура №0...31/20.12.2017 г., издадена от [фирма] с предмет на доставка – „извършено разпространение на флаери по договор – м. 12.2017 г.“;
- в размер на 204,00 лв. по фактура №0...9/29.12.2017 г., издадена от [фирма] с предмет на доставка – „ремонтни услуги“.

Относно спорните доставки, извършени от [фирма] през ревизирия период, приходните органи са констатирани, че на доставчика е извършена насрещна проверка, приключила с издаването на ПИНП №П-22221918193269-141-001/26.11.2018 г. На проверяваното лице е връчено ИПДПОЗЛ, в отговор на което са представени документи, описани подробно на стр. 29-31 от РД. Съгласно дадените от [фирма] писмени обяснения, основната дейност на дружеството е временно и възмездно ползване, стопанисване и управление ДМА, състоящ се от автомобилен парк с товарни автомобили, ремаркета и полуремаркета. Дружеството организира отдаването под наем на товарните автомобили, както и осигурява техническото обслужване, ремонта, поддръжката, профилактика и почистването на същите. За проверявания период, [фирма] са явява клиент на [фирма], като в тази връзка са подписани договори за наем и абонаментна и техническа поддръжка на МПС и ППС, както и договори за ползване на автобаза със сервиз и паркоместа за домуване на товарните автомобили, подробно описани по-горе в настоящото решение.

Относно изпълнението на ангажиментите по абонаментната и техническа поддръжка на МПС и ППС, дружеството-доставчик посочва, че разполага с назначен персонал, като при необходимост търси съдействие от външни фирми /конкретно за проверявания период - [фирма], ЕИК[ЕИК]/, осъществяващи авторемонтни услуги. Извършени от подизпълнители в случая се явяват и спорните доставки с предмет почистване на МПС и рекламни флаери /услуги/, за които като предходни доставчици са посочени дружествата [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК].

С оглед установяване реалността на доставките от предходните доставчици към [фирма], в хода на ревизията са инициирани насрещни проверки и по отношение на цитираните по-горе дружествата [фирма] и [фирма], както и на техните поддоставчици по веригата – [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК]. Именно след съвкупния анализ на всички събрани доказателства при проверките, органите по приходите са оспорили реалността на фактурираните от [фирма] доставки, позовавайки се на установените несъответствия между документално оформеното и фактически извършеното от отделните дружества доставчици. Така например по

отношение на фактурираните доставки с предмет „рекламни флаери“, ревизиращите органи са констатирани, че липсва информация кой фактически е създал, изработил и графично оформил процесните флаери, как е калкулирана цената на флаерите при отделните доставки между фактическия изпълнител на печата - [фирма], предходния доставчик - [фирма], [фирма] до ревизираното лице, както и какви са постигнатите резултати от конкретната доставка.

Относно фактурираните доставки с предмет „почистване на МПС“, е посочена липсата на отчетени разходи за консумативи /ток и вода/ и изписани материали през разглеждания период от страна на фактическия изпълнител на доставката - [фирма], характерни за този вид дейност. Отбелязано е също, че дружеството е със задължения към Републиканския бюджет в особено големи размери, формирани вследствие на неплатени данъци и задължителни осигурителни вноски. Относно фактурираните ремонтни дейности, освен характерното префактуриране на доставката между голям брой дружества е констатирано и наличието на несъответствие между заявеното за изпълнение от [фирма] и фактически извършеното от отделните доставчици.

Аналогични с горните са и констатациите, направени от органите по приходите по отношение на останалите доставчици [фирма], [фирма] и [фирма]. Отново чрез анализ и съпоставка на представените от преките и предходните доставчици, сочени като изпълнители на спорните доставки, ревизиращите органи са установили разминавания, довели до формиране на заключения за липса на реално извършени доставки.

Отново акцентът е върху липсата на документи, релевантни за доказването на реалното изпълнение на доставките между преките доставчици и жалбоподателя, и между преките доставчици и предходните такива. В тази връзка не са представени документи, удостоверяващи крайните резултати от извършените услуги, начина по който е калкулирана цената им, лицата извършили конкретните доставки и др.

Наред с горното приходните органи не са кредитирали и представените от ревизираното лице доказателства във връзка със спорните фактури, доколкото същите са напълно идентични с тези, ангажирани от преките доставчици.

С оглед изложеното, органите по приходите са стигнали до извод, че фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], не удостоверяват реално осъществени доставки по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. Поради неизпълнение на задължителните условия на чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е отказано претендираното право на приспадане на данъчен кредит, упражнено по фактурите, издадени от посочените доставчици.

Направен е извод, че не са представени доказателства за наличие на материална, кадрова и техническа обезпеченост, респективно реално изпълнение на доставките по смисъла на чл. 6/чл. 9 от ЗДДС, за които да възникне право на приспадане на данъчен кредит. Отричането на данъчното предимство за жалбоподателя е обусловено с презумпцията за знание от страна на [фирма], че участва в злоупотреба с данък, доколкото е участник в доставката, която реално не се е състояла.

Доказването на реална доставка на стоки изисква установяване на обстоятелствата, че доставчикът е разполагал със стоки от същия вид и количество като фактурираните и че това количество физически е предадено на получателя. Установяването на реалното, физическото съществуване на фактурираната стока, съответно нейното предаване на получателя, предполага изследването за предходните и последващите продажби, съхранението и транспортирането на стоката, заприхождаването ѝ при

получателя и т. н. Понятието „доставка“ е дефинирано в разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС и означава прехвърлянето на собственост или други вещни права върху стока, извършването на услуга, когато се извършват срещу насрещна престация на основание на сключена сделка или с цел такава да се сключи.

Удостоверяването на доставката или нейното реално осъществяване, в случаите, когато се касае за минал период спрямо този на ревизията, следва да бъде установено след анализ на резултатите от конкретната доставка при получателя. По-конкретно, когато се касае за доставка на стока, следва да бъде удостоверен разход при получателя за закупуването ѝ респ. приход при доставчика или да бъдат представени доказателства за влягане на получената стока в облагаемата дейност на получателя. Цитираната законова дефиниция изисква, освен фактическо наличие на резултат от осъществената доставка, удостоверяване и на обстоятелството, че получателят е придобил предмета на доставката от издателя на фактурата, по която се претендира право на приспадане на данъчен кредит.

В случая, няма спор, че ревизираното дружество за осъществяване на основната си дейност е ползвало тежкотоварни МПС, което предполага необходимостта от ремонт и влягането на резервни части и консумативи, а се оспорва обстоятелството дали в действителност ревизираното лице е получател на процесните резервни части, гуми и консумативи. Настоящата инстанция счита, че при ревизията са извършени редица процесуални действия, които установяват факти и обстоятелства в съответствие с възприетия от органите извод за липса на реална доставка по спорните фактури.

Въпреки че по преписката са представени приемо-предавателни протоколи, удостоверяващи предаването/приемането на процесните стоки, то същите не установяват как, къде и от кого са предадени, респективно приети процесните стоки. Отделно, последните съдържат печати и подписи, но не съдържат информация за лицата, които са ги подписали, нито в какво качество са подписани тези документи.

Освен това, въпреки че при извършената им насрещни проверки от декларираните преки доставчици /с изключение на [фирма]/ са представени документи като фактури, касови бонове, вторични счетоводни документи и фактури за произход на стоките, то в случая липсват доказателства за притежавана ресурсна и материална обезпеченост, с която евентуално биха могли да бъдат осъществени процесните доставки. Посочените във фактурите доставчици не ангажират доказателства за стопанисвани от тях складови бази, гаражи или магазини. Константната съдебна практика е категорична, че представянето само на фактура от страна на претендиращия право на данъчен кредит не е предпоставка за неговото законосъобразно упражняване.

По делото липсват извлечения от относимите счетоводни сметки на

доставчиците /сметка 501/, както и дневни отчети, които да послужат за проследяване и съпоставка на постъпленията по касата, не са представени доказателства за транспортирането на процесните стоки и извършването на услугите по ремонт и производството и разпространение на рекламни материали .

В хода на настоящето съдебно производство е назначена и изготвена съдебно-счетоводна експертиза с конкретно поставени от жалбоподателя въпроси. Заключение на същата се съобразява от настоящата инстанция , доколкото потвърждава установените при ревизията и отразени в РД факти и обстоятелства.

С оглед обстоятелството, че в случая се касае за родово определени вещи и съгласно чл.24 ал.2 от Закона за задълженията и договорите собствеността върху същите се прехвърля с определянето им по съгласие на страните, а при липса на такова, когато бъдат предадени. Липсата на описи , както е предвидено във фактурите лишава съдът от възможност да определи по отношение на кои стоки е постигнато съгласие за прехвърляне на собствеността т.е за отделянето им от рода . Наличните по делото приемо-предавателни протоколи не осигуряват в достатъчна степен индивидуализиране на стоките.

Липсва индивидуализация с посочване на каталожен номер на фактурираните резервни авточасти и индивидуализация на разфасовките на фактурираните добавки и консумативи; доказателства за съхранение и съответното им счетоводното отразяване – хронология на счетоводни сметки от гр. 30 със съответната аналитичност на подсметки и/или партии, съдържащи данни за количества и стойности за периода на доставките; данни за периода и превозните средства, в които са вложени; справка за стоков поток, с извършена съпоставка на фактурите за покупка и продажби за всяка от фактурираните стоки /резервни авточасти, добавки и консумативи/.

Във връзка с установяване на обстоятелството, относно наличие или липса на доставка на стока следва да се има предвид приложението на счетоводния принцип за съпоставимост между приходи и разходи, съгласно чл. 4, ал.1, т. 4 от Закона за счетоводството. По силата на посочената разпоредба разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване.

Следователно, когато се анализират отделните доставки, следва да се извърши проверка относно обстоятелството, дали конкретният доставчик е осчетоводил приход във връзка с реализираната доставка, както и дали е

осчетоводен насрещен разход, който да бъде съпоставим на прихода и в какво се изразява (материали, разходи за труд, разходи за подизпълнител и т.н.). Такива доказателства в настоящият казус не се установиха ,включително и от вещото лице по изслушаната експертиза по делото .

Относно доставките на услуги –ремонт ,важи правилото ,че услугите представляват фактическо извършване на определени дейности, които имат стойност и реалното им осъществяване би могло да бъде доказано с всякакви счетоводни и/или търговски документи, съдържащи конкретни данни относно извършената дейност.

Доказателствата за реалното осъществяване на доставката на услуга могат условно да бъдат разделени на две групи: 1/ установяващи потенциалната възможност за осъществяване на доставката, в която следва да се включат материално-техническата и кадрова обезпеченост на доставчика;

2/такива, сочещи прякото ѝ реализиране, към които следва да се причислят протоколи за приемане на работата, доказателства за начин на остойносттаване, като количествено-стойностни сметки, осчетоводени записи за извършени разходи на доставчик във връзка с извършване на услугата и др.

Реалността на извършените услуги се установява с удостоверяване на надеждно доказани и отчетени разходи за тяхното извършване от страна на доставчика. Това произтича от разпоредбата чл.12, ал.1 от ППЗДДС,съгласно която услугата се счита за извършена на датата, на която възникват условията да бъде признат приходът от нея, съгласно Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти.

От представените документи не се установява и същите не са достатъчни за формиране на извод за реалност на доставките, тъй като не е установено, че услугите са осъществени , именно от процесните доставчици. В тази връзка , за да е изпълнено условието за реалност на доставката, доставчикът следва да разполага с необходимия ресурс - материален и трудов/ за изпълнение на услугата. В настоящия казус безспорно се установи ,че горепосочените доставчици не отговарят на тези условия.

Приспадането на вписаното във фактурите ДДС ползва жалбоподателя, поради което в негова тежест е да установи, че отговаря на изискванията на закона за пораждане и ползване на това право.

Предвид гореизложените факти и обстоятелства, правилно органът по приходите е констатирал, че за спорните фактури, издадени към жалбоподателя, по които е упражнено право на приспадане на данъчен кредит липсват доказателства, удостоверяващи наличието данъчно събитие по чл.25 от ЗДДС и на реално получени облагаеми доставки, по

смисъла на чл.9, ал.1 от ЗДДС.

Неоснователно е позоваването на касатора на съдебна практика на Съда на Европейския съюз (решение по съединени дела C-80и C-142/11), тъй като в главните производства по тези дела реалността на доставките е била установена. Трайната практика на СЕО и СЕС приема, че за да се признае право на приспадане на данъчен кредит получателят следва да разполага с фактури за доставка, която е реално осъществена. В този смисъл е решението по дело C-152/02на СЕО и т. 49 от решението по дело C-285/09на СЕС. Позоваването на практиката на СЕО и СЕС не освобождава съда от задължението да прецени доказателствата за наличие на предпоставките за признаване на данъчния кредит по ЗДДС, първата от които е осъществяване на доставките на стоки и услуги по спорните фактури. От значение за признаване право на ДК е данъкът да е начислен правомерно, което означава да е налице данъчно събитие, т. е да е прехвърлено правото на собственост върху стоките или да са извършени услугите. Изводите на съда не са в противоречие с цитираните от проц.представители на жалбоподателя / в писмената му защита/ решения на СЕС, както и с други в същия смисъл, тъй като в своята константна практика СЕС приема, че право на данъчен кредит е налице само когато са извършени доставки, които обстоятелства подлежат на доказване с допустимите доказателствени средства, както в хода на ревизионното, така и в хода на съдебното производство. Именно неустановената реалност на доставките е основание да се направи извод за неправомерно начисление на данъка по смисъла на чл.70, ал.5 ЗДДС.

С оглед на изложеното жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], ет. партер, офис 1,представявано от Р. Й. Г., срещу Ревизионен акт №Р-22002218006249-091-001/08.05.2019 г., издаден от В. А. В. - орган, възложил ревизията и П. Т. П. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1366/09.08.2019г на Директора на Дирекция „ОДОП“ С. , с който за данъчен период м. 12.2017 г. на дружеството са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, в следствие на отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 19 824,90 лв. и лихви в размер на 371,76 лв ,по фактури издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК] се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

При този изход от процеса жалбоподателя ще следва да заплати на ответника юрисконсулско възнаграждение в размер на 1135 лв

Водим от гореизложеното ,съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], ет. партер, офис 1,представявано от Р. Й. Г.,срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22002218006249-091-001/08.05.2019 г., издаден от В. А. В. - орган, възложил ревизията и П. Т. П. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1366/09.08.2019г на Директора на Дирекция „ОДОП“ С. , с който за данъчен период м. 12.2017 г. на дружеството са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДС/, в следствие на отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 19 824,90 лв. и лихви в размер на 371,76 лв ,по фактури издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК]

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], чрез А. Г. Г., в качеството ѝ на управител, да заплати на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП сумата 1135 лв / хиляда, сто ,тридесет и пет лева/ -юрисконсулско възнаграждение

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от съобщението на страните ,че е изготвено пред ВАС

СЪДИЯ: